

Punts comuns de les mobilitzacions dels darrers anys a Catalunya

Dll, 20/02/2017 per Joaquim Maria C...

[Per què teniu por?](#)

En els darrers 15 anys a Catalunya s'han produït molts tipus de manifestacions:

- Contra la guerra de l'Irak: 15 de febrer del 2003
- Com a final de diverses vagues generals
- 20 de juny del [2002](#)
- [10 d' abril](#) del [2003](#)
- [29 de setembre](#) del [2010](#)
- 27 de gener del 2011
- 29 de març del 2012
- 14 de novembre del 2012
- Vaga general estudiantil: 30 de març del 2009 (i altres manifestacions estudiantils)
- 15-M: 15 maig 2011
- Diferents manifestacions de les anomenades "marees" (habitatge, salut, educació, pensions, precarietat, renda garantida, defensa dels drets i serveis públics, contra les retallades...)
- Contra la sentència de l'Estatut : 10 juliol 2010
- Per la Independència de Catalunya
- 2012 ("Catalunya , nou Estat d' Europa")
- 2013 (Cadena-humana)
- 2014 (la Via-V-Gran Via-Diagonal)
- Consulta popular: 9 novembre 2014
- 2015 (La Via lliure: Meridiana)
- 2016 (a diverses ciutats; a Barcelona al Passeig de Sant Joan)
- En favor d'acollir Refugiats: 18 febrer 2017

Totes aquestes mobilitzacions tenen, entre altres, aquests punts comuns:

- Són expressions pacífiques i democràtiques.
- Són una defensa de la democràcia, en una època que està en perill.
- Són un clar desenvolupament de la democràcia, ja que apunten a una democràcia més participativa, que vol superar la democràcia formal representativa, sense perdre aquesta.
- Manifesten avenços en els processos d'emancipació (social, nacional...).
- Expressen i són possibles gràcies a un treball col·lectiu, de moltes, una tasca realitzada per moltes persones, amb una important preparació, abonament, difusió...
- Indiquen un canvi d'època, en un temps de crisi, de canvis, d'alteracions del camp econòmic, polític i cultural.
- Mostren l'aparició de nous lideratges: de noves persones, i de noves formes de guiatge socio-polític.
- Ofereixen a noves generacions joves la oportunitat d'adquirir consciència política, d'aprenentatge actiu de la política i de connectar amb el coneixement i experiència polítics de generacions més adultes i amb la

història política del país.

Cada pas, cada manifestació, cada acte s'inscriu en un procés llarg d'alliberament.

De la mateixa manera que, per posar exemple, el 15-M és una fita més dins del llarg procés d'alliberament social, com ho són les vagues generals, les consultes municipals sobre la independència, ho són en el procés d'alliberament nacional. I la consulta popular del 9 de novembre del 2014 és la inscripció sinó "oficial", sí "oficiosa" del govern de la Generalitat en la via vers l'emancipació nacional, en la qual s'hi van incorporant partits, entitats i institucions, gràcies a la pressió popular al carrer. El possible referèndum proper serà una altra fita més i el més segur que no serà la darrera.

Les manifestacions contra la guerra de l'Irak, i la manifestació recent en favor dels refugiats ("Casa nostra, casa vostra"), són fites en el camí vers la destrucció de la guerra, del negoci de les armes, i vers una Europa, un món, una societat que tracta a tothom amb igualtat i dignitat, i vers la construcció de la fraternitat universal, de la pau i d'una democràcia més desenvolupada i participativa.

En totes aquestes accions la "llavor de mostassa" del Regne, més menys amagada, va fent camí, va sorgint, i com diu el testament espiritual del bisbe Jaume Camprodon, recentment traspassat: "Déu -i el seu regne-és entre els crucificats i entre els altruistes d'avui. No el busqueu en el cercle dels aposentats i les parafernàlies, encara que es vesteixin amb orles d'religiositat. També hi és, però amb les mans lligades". Tots els esforços de tanta gent, grups i associacions de totes aquestes mobilitzacions són expressió d'un altruisme envers una societat més justa, que es vol posar al costat de els víctimes-crucificades-innocents.

La nostra època és d'unes oportunitats històriques, en les que, malgrat les pors, les hipocresies, les corrupcions, els manteniments dels poders injustos, assistim a unes esperances, a uns gèrmens, a uns naixements que van en un direcció més humanista. I encara que la nostra generació no en podrem gaudir del tot, com és de condició humana limitada, preparem el camí per les generacions futures. Mobilitzar-nos en aquestes orientacions, és el nostre servei, del que som responsables de no inhibir-nos.